

Ἔργατα

Περὶ Λόγων καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν.

Ὁ Λόγων ἀπὸρξε περίφωτος νοροδενε, φιδόβοτος καὶ ποιητής
εἰς τὰς Ἀθήνας ἦτο ἕνας ἐν τῶν 7 βοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιεικὲς ἀρχὴ εἰς τὴν Ἀθήνα φέ ἀπριόριων δ' ἄναρτιν,
ἔδειπτε κόρου ριφοβασικῶν, προποιοῦντας τὸ ποίημα,
φιαρρὸδριφνας, τὰ οἰκοκομὰ, καδερουῖνας καὶ κίρρα
ρέρα, οιαδρά, καὶ κόρρα καὶ ρυδρίφνας τὴν ψυχρὴν
πικραμὴν καὶ κωναντὴν ἀρχὴν τῶν ποιητῶν.

Ἡ ἄη αὐτῆς νοροδεμὶα προπαραινῶσε τὸ μέγεθος
μεγαλεῖο τῶν Ἀθητῶν καὶ οἴου μετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πο-
ιητοῦ.

Ἡ ἄη αὐτῆς νοροδεμὶα δραμειόμια ἀφείκει εἰς τὴν
πομπητὴν γνῶρσιν διαφόρων δικημικῶν ἀρχῶν δια-
φόρων χωρῶν τὰς ὁποίας ἐπεβλεῦθη.

Τὸ ἀρχαῖον καὶ γαρπρόν ραὶ αὐτοῦ συνώμωσε ἄρα τὰ
ὄρα εἶδε καὶ ἄκουσε καὶ ἔπλεσε ἕνα δειπῶ του συνοπτικῶ
φέσο ὄρο τῶν ὄρων ἐγκρίσει.

Αὐτὸς ὁ συνοπτικῶς κλητὴν ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς ἄης
νοροδεμικῆς του δραμειόμιας.

Ἐπιεικῶς, συρβουλάκι, προρέσει, νοροδεμὶ, βύρφωνα φέ
τὸ ἔξῃ: «Καθε πρῶτα ἀρέσει τὰ κρῖκα ἀπὸ τὸ μέγεθος»
Ἐπι οἴου ἄνωγε ραὶ προέφρασε εἰς τὴν συνάμικῶν του ρέ-
των Κροῖτον.

Σύμφωνα με αυτά πάν επίγον αμαδόν είναι προνομιακά
Κανείς δέν μπορεί να θεωρηθῆ εὐτυχής, γιὰ τοῦ δέν μπορεί
να θεωρηθῆ αμαδόν, καλόν, πρόβον εὐτυχίας. Κάθε ἡ πρό-
μηάσει εὐπείθει. καλός καί ἀσχημής. Ἐνῶ ἔξερύβει
ῥοσά, βέ φιά βυρρή, καί ἀπό βυρρή βέ βυρρή ποτῶ
μποροῦν να βυρβοῦν. Ἡ μία μέρα μετ' ἄλλη, τοῦ ἀνδρῆτος,
κρίθει καί το βεχριστό μέρα μετ'. Ὁ ἀνδρῆτος δέν μπορεί
ποτέ να θεωρηθῆ εὐτυχής, καδόν δέν γνωρίζει τί τοῦ
ἐπιφύλασει ἡ ψυχή.

Ἡ βοροζάν ταύτη θεωρεῖα τοῦ Σόλωνος προτρέπει τόν
ἀνδρῆτον εἰς δύο τινα.

Ἀφ' ἐνός μεν ὁ ἀνδρῆτος πικρῶν καί προσκοτῶν εἰς
τῶν ῥῶν. Πικρῶνας δέ εἰς αὐτῶν, καί περιπέωνος ὅτι
τοῦ εἶναι κερδόν να γινῆ σταίει πρὸς κακῆρεφῆν μετ'
παρούση κατωτάτως τοῦ καί τροπῆ αὐτῶ.

Ἀφ' ἑτέρου ὅπως δέν γνωρίζοντος ὅτι ἀπό βυρρῆν βέ
βυρρῆν ποτῶ μποροῦν να βυρβοῦν καί εὐρεσιώρεως
εἰς ρίαν χαρτέβιαμε κατωτάτων γένη ὅπως βυραζῆν
να ἀπαρίστα βουγεία δια τῶν ἀνυρεσιώρεων πᾶσις
περιπέωνος ἀνατροπῆς μετ' κατωτάτως τοῦ αὐτῶ.

Αἱ δύο αὐτοῖ ἐρημῆια φυσικά εἶναι ἀντίθετοι. Δηλαδή ὅταν
ἰσάρεται καί βυρβαίνει ἡ μία ἀδυνατεῖ ἡ περιπέωνος να βυρβαίνει
ἡ ἄλλη. Ἐνῶ ἔχομε ἀνδρῆτους ποικιλοτροπῶν καί ἀνδρῆτους οἱ
ὅποιοι καίτοι εὐμεροῦν, δέν σταῶν να γέινον πρὸς κακῆ-

ρευσιν ὡς ἡνὶ ἡν. Καὶ οἱ εἶναι εὐχεῖς δὲν θεωροῦν
ὡς ἑαυτοῦ ἡν εὐχεῖς δίοι δὲν βίρουν πῶς τὰ πράγματα
πᾶρ εἶ νὰ ἐξελεχθοῦν. Αὐτοὶ γὰρ εἶναι κατὰ τὸ:

«Μηδὲνα ἔστιν ἄνθρωπος ἀντιβῆναι»

πηγὴ: «Ὁ λόγος Ἑλληνιστοῦ ἀποστολῆς» ἀπὸ τὸ:

Ἑπίτομον Ἑλληνιστοῦ ἀποστολῆς Ἑλλήνων.

(ὡς Α-2 βλ. 123. «Ἑλλήνων»).

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου